

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam B. Pauli ad Romanos VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

retur reprobis. Filij charissimi, effusio hæc paternorum viscerum diuinae misericordiae super nos compungat exciteq; nos, & ardentissimo vulneret amore. Cogitate quam iniustam sit offendisse benignissimum Patrē. Num satis non est haecenus illum offendisse? Num satis non est peccasse? Num decet nos fidelissimum Dominum & Patrem nos requirentem, nos expectantem, ad nostrum reditum anhelantem gaudio priuare, & eius amoris illudere? Heu filij merito sola nos eius charitas vulneraret adeo, vt totam vitam nostram, si quo modo, imperfecta aut reprehensibilis est, in eius cultum, honorem periter ac amorem mutemus. Sit semel finis operibus nostris illicitis. Deinceps Deo nostro tantam non faciamus iniuriam, vt eius præcepta, vt eius beneplacita negligamus: quia quo maiorem nunc nobis misericordiam ad nostri reductionem prærogat, eo nos durius ad se non conuersos damnat Dominus noster Iesus Christus iudex, seculorum vniuersorum iudex venturus in æternum benedictus, Amen.

DOMINICA III. POST FESTVM SANCTISSIMAE TRINITATIS, Epist. B. Pauli Apost. ad Roman. VIII.

Existimo, quod non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, quae reuelabitur in nobis. Nam expectatio creaturae reuelationem filiorum Dei expectat. Vanitati enim creatura subiecta est, non volens, sed propter eum qui subiecit eam in spe: quia & ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis, in libertate gloria filiorum Dei. Scimus enim quod omnis creatura ingemiscit, & parturit vsque adhuc. Non solum autem illa, sed & nos ipsi primicias spirituum habentes, & ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum Dei, expectantes redemptionem corporis nostri in Christo Iesu Domino nostro.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Ante lectionem hanc dixerat beatus Paulus, nos Christi fore coheredes, & si tamē compassi fuerimus, Christo quoque conglorificandos. Ne tamen hoc videatur cuiuspiam graue, puta cum Christo pati, continuat: Existimo autē. Non dubitatiuē loquitur, sed quasi humilitatis causa, verbo dubitationis, cum nihil hæset, vitur. Existimo autem quod haudquaquam sint condignae passiones huius temporis, quantumlibet saeuae aut durae videantur, si respiciatur, aut si comparentur ad futuram gloriam quae reuelabitur in nobis. Nam omnē tribulationē, etiam si equulei & ignes adhibeantur, futurae gloriae meditatio, vbi mentem obsederit, leuē ducet ac momentaneam. Si, inquam, placendi Deo appetitus menti humanae infederit, vt iam conformari Christo in desiderio fuerit homini, tribulationem huius vitae omnem pro nihilo ducere illum facit. Nam expectatio creaturae, id est, homo expectans (dicitur enim homo creatura iuxta illud Euangelij: Prædicare Euangelium omni creaturae) expectat in se futuram reuelationem filiorum Dei, hoc est manifestam felicitatem ac beatitudinis manifestationem. Hæc enim vbi adepta fuerit manifestabitur quod

Marc. 16.

quod filij sumus adoptionis: Nunc quidem quod creatura sumus apparet, sed quod filij Dei sumus, nondum apparet: manifestabitur autē id per reuelationem gloriæ cælestis in nobis. Quod verò interim non apparet eam ob rem est, quia vanitati, corruptioni, ac mutabilitati nūc subiecta est, creatura mortalis humana non volens. Non volens inquam, quia non elegit has poenaltates & ærumnas huius vitæ: sustinet tamen patienter, propter eum qui eam huiusmodi poenis & miserijs subiecit, id quē in spe, quod non ad sui perditionem, sed ad sui saluationem ab optimo Deo & Patre his subiecta sit, vnde ea leuia & tolerabilia quæ suffert, existimat. Sic Iacob duos sustinuit labores, amore & expectatione Rachaelis sibi coniungendæ, qui tamen labores, cum eos sustineret, non duri, sed leues, diesque septem annorum, quibus expectabat, pauci videbantur præ amoris magnitudine. Sequitur: Quia & ipsa creatura mortalis liberabitur à seruitute corruptionis, & à sollicitudine vestium, ciborum aliarumque necessitatum, quibus in hac vita propter corruptionem humanam seruire cogitur, per generalem vltimam resurrectionem. Interim enim in hac vita non manifestat pater quantum diligat filium, ne filius insolescat, sed sub disciplina nunc & sub flagellis illam continet quamdiu hic peregrinatur. Liberabitur autem, cum pertigerit in adoptionem libertatis filiorum Dei, quod erit in plena securitate, felicitatis æternæ. Interim (quod nobis compertū est) omnis creatura, id est, homo (in quo omnis creatura habet communionem, aliquidque in eo participat) ingemiscit pro calamitatibus multiplicibus, quas hic sustinet. Ingemiscit autem homo desiderio liberationis amoreque beatitudinis, & parturit interim dolore & labore operans vsque adhuc. Nam quomodo maioribus ac antecessoribus nostris idem gemitus pro eadem re fuit, ita nobiscum quoque is perseverat vsque in præsens. Non solum autem creatura vniuersa mortalis, id est, homo ingemiscit, sed & nos quoque vt Apostoli

Genes. 29.

Apost. 2.

1. Cor. 4.

Math. 17.

Mat. 9.

Luc. 9.

EXEGESIS EVANGELII DOMINICÆ III.

post Solemnitatem Sanctæ Trinitatis. Luca VI.

NEsio charissimi, si quid miseris possit suauius dici, quidve audiant libentius quàm de misericordia. Quo enim magis quis eger, illud frequentius cogitat, avidius desiderat, libentiusque audit. Omnes autem nos peccauimus, & egemus gratia & misericordia Dei. Ex peccato enim primorum parentum nostrorum de paradiso in hanc miseræ vallem eiectionis sumus

OOO 4 sumus